

מִדּוֹת וְהִנְהָגוֹת טוֹבוֹת בְּפָרְשַׁת שְׁמוֹת

- **גאוה יהודית** - על יעקב ובני ביתו היורדים למצרים התורה מעידה 'אשר באו' כלומר, על אף שהותם הארוכה במצרים הירודה מוסרית, נראה היה עליהם כל הזמן כאילו הגיעו זה עתה למצרים, הם שמרו על חזות יהודית, לא שינו את שמם ולא התבוללו בין המצרים.

• נושא בעול - רגישות לזולת ולחלש:

- משה, על אף שְׁחִי בתנאים נוחים בארמון המלוכה, הוא מתקשה לראות את אחיו סובלים. הוא טומן בחול מצרי המכה יהודי וגוער ביהודי המכה יהודי אחר.
- שוטרי ישראל הֵכּוּ עֵינֵי המצרים כיוון שלא דחקו די הצורך באחיהם העבריים.
- משה מסייע לבנות יתרו שבאו לבאר כדי להשקות את הצאן, אך הרועים מגרשים אותם ומונעים מהם להשקות את צאנם.
- משה מסרב לקבל עליו את השליחות להוצאת בני ישראל ממצרים "וְכָל זֶה שְׁלֹא הָיָה רוּצָה לְטַל גְּדֻלָּה עַל אֶהְרֹן אָחִיו, שֶׁהָיָה גְדוֹל הַיָּמָנוּ וְנִבְיָא הָיָה".
- מרים אחות משה ציפתה את התיבה בזפת מבחוץ, ולא מבפנים, כדי שמשה לא יריח את ריחה החריף של הזפת בתוך התיבה.
- מרים עומדת אל מול היאור בדאגה מה יעלה בגורל אחיה שהונח בתיבה ביאור.

• מסירות נפש -

- משה הורג מצרי המכה יהודי, על אף שהוא יודע שהוא עלול לסכן בכך את חייו.
- המיילדות אינן מקיימות את גזרת פרעה - אלא "וַתַּחְיֶינָּן אֶת הַיְלָדִים". בנוסף, הן דואגות לאספקת מים ומזון ליולדות העבריות תוך נטילת סיכון.
- בת פרעה מְשַׁתָּה את משה מהיאור וְהִצִּילָתוּ עַל אֵף שִׁדְעָה כִּי הוּא מִילְדֵי הָעִבְרִים.
- יוכבד נְשֹׂאת שׁוֹב לַעֲמָרְם עַל אֵף שֶׁלֹּא בָרַר לָהּ מֵהָיָה בְּגוֹרֵל הַיְלָדִים שֶׁיִּנְלָדוּ לָהּ.

• ענוה - אמת

- משה מסרב לקבל על עצמו את השליחות להוצאת בני ישראל ממצרים בטענה: "מִי אֲנִי כִּי אֵלֶּךָ אֶל פְּרַעֲה; וְכִי אֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם?!"
- עמרם מקבל את תוכחה מביתו - מרים, ומחזיר את גרושתו - יוכבד ונושא אותה שוב לאישה וזאת מכיוון שהוא רואה שדברי מרים נכונים. מקבל האמת ממי שאמרה!
- משה מוֹדֵעַ לְחֶסְרוֹנוֹתָיו - אחד הנימוקים בהם משתמש משה בסירובו לקבל עליו את עול השליחות להוצאת בני"י ממצרים הוא "כִּי כְבֹד-פָּה וְכְבֹד לְשׁוֹן אֲנִי"

• הכרת הטוב -

- על אף ציווי ה' משה להוציא את בני"י ממצרים, משה טרם חזרתו למצרים הולך לקבל רשות מיתרו חותנו וזאת כהכרת הטוב שפתח בפניו את ביתו כשברח ממצרים.
- כאות תודה על כך שסייע לבנותיו מול הרועים, יתרו מכניסו לביתו ונותן לו לחם ומזון.